



Naše plakáty v cizině

Filmový plakát byl a je výrazným jevem dějin výtvarného umění v Čechách a na Slovensku. Na rozdíl od ostatních zemí Evropy, kde se filmové plakáty omezovaly na neoriginální portréty hlavních hrdinů a ilustrativní popisné kresby, se v tehdejší Československu přední grafici a výtvarníci nebáli experimentovat. Tvořili výrazné grafické listy srovnatelné s jejich vlastní volnou tvorbou.

Autoři používali koláže, fotomontáže, vytrhávání i asambláže a inspiraci jim byly informel, pop art i moderní fotografie. Nápaditě využívali i typografii v názvech plakátů a na kolážové plakáty vrstvěli písmena či obrázky z výstřížků knih a časopisů. Pro mnoho českých a slovenských výtvarníků to byl toho času jediný zdroj obživy – neexistoval trh s uměním, vystavovat bylo obtížné.

Při tvorbě plakátů byli také výtvarníci do značné míry svobodní. O svobodě se dá především hovořit v uvolněných šedesátých letech, kdy vznikala ta nejhodnotnější díla. Ale i v sedmdesátých a osmdesátých letech cenzor zasahoval pouze do „ideového“ rámce plakátu, nikoli do jeho výtvarného vyznění.

Výjimečná výstava československých filmových plakátů v Českém centru ve Vídni, jež je součástí připomínky dvacátého výročí sametové revoluce, představuje práce předních českých tvůrců z období 1960–1989. Kurátorem expozice je Pavel Rajčan. ■ **ČESKÉ CENTRUM VÍDEŇ, DO 14. 8., WWW.CZECHCENTRES.CZ/VIENNA**

Foto: archiv Terryho ponožky

